De Levende Natuur 89 (2):50-50 (1988)

De merel

Wanneer in de eerste voorjaarsdagen
de merel roept, is het weer mis.
Ik heb de kou, den wind verdragen
de sneeuw, den dooi, de duisternis.

Nu hoor ik daaglijks in den tuin
dit kort, klaar en eentonig fluiten,
en 'k weet: nu worden de olmen bruin,
en lopen de verliefden buiten.

Dit prille lied doet feller pijn
dan winterse ongerechtigheden,
omdat wie leeft in het verleden
nooit zalig noch gerust kan zijn.

Jan van Nijlen
uit: Verzamelde Gedichten 1903-1964,
Van Oorschot,
Amsterdam, 1964

foto 'De Dorschkamp'